

In Ávila is slapen niet de versterkende, teruggetrokken en zintuiglijk afgesloten gebeurtenis die deze voor ons doorgaans geworden is. De slaap — te midden van vele anderen, in open huizen met rieten daken, zonder elektriciteit en grotendeels blootgesteld aan de buitenwereld — wordt voortdurend afgewisseld met wakker zijn. Men ontwaakt midden in de nacht om zittend bij het vuur de kilte te verdrijven, of om een pompoenkom vol dampende huayusa-thee aangereikt te krijgen, of schrikt op van de roep van een nachtzwaluw tijdens volle maan, of soms zelfs van een grommende jaguar in de verte. Men ontwaakt ook van de plotselinge commentaren die mensen gedurende de nacht maken over die stemmen die ze horen. Dankzij deze voortdurende onderbrekingen loopt het dromen over in waken en het waken in dromen, waarbij de twee verstrengeld raken. Dromen — de mijne, die van mijn huisgenoten, de vreemde die we gedeeld hebben, en zelfs die van hun honden — namen gaandeweg een aanzienlijk deel van mijn etnografische aandacht in beslag, vooral omdat de wezens en geesten die het woud bevolken hierin zo vaak voorkwamen.

— Eduardo Kohn, *How Forests Think*, augustus 2013

DREAMING AWAKE

10 maart —
3 juni 2018

Dreaming Awake presenteert een tropisch regenwoud dat in lagen wordt afgepeld. De tentoonstelling gaat over de ervaring van aanraking die wordt veroorzaakt door sterke krachten van buitenaf. De wildernis van de Amazone, vochtig, klam, plakkerig, oorverdovend en adembenemend, is de meest invasieve vorm waarin een landschap zich aan ons kan opdringen. Eenmaal erin is er geen uitweg. De invloed van de omgeving is zo overweldigend en hypnotiserend dat mensen in een staat van dromen belanden. *Dreaming Awake* beoogt deze ervaring op de bezoekers van Marres over te brengen.

Natureza espiritual da realidade [Spirituele natuur van de werkelijkheid]
Luiz Zerbini

Luiz Zerbini (São Paulo, 1959) hanteert een rijk en stralend palet voor een veelheid aan uiteenlopende onderwerpen zoals landschappen, stadsgezichten en huishoudelijke tafereelen, maar ook meer obscure en zelfs abstracte werken. Enkele jaren terug begon Zerbini zijn bronnen te tonen, los van schilderijen. Hij creëerde sfeertafels met materialen die hij op zijn wandelingen en reizen verzamelt en in zijn schilderijen verwerkt: zand, bamboe, vlinders, bladeren, koralen, bakstenen etc. In de tentoonstelling *Dreaming Awake* ging hij nog verder: hij transformeerde de begane grond van Marres tot een woudtuin van planten die hij heeft geschilderd of nog wil schilderen, soorten die stuk voor stuk zijn uitgekozen om onderdeel te worden van een kleurrijke totaalinstallatie die een levend quasi-schilderij vormt. Zerbini had een reeks retrospectieve tentoonstellingen in Galpão Fortes Vilaça, São Paulo, Brazilië (2015); Casa Daros, Rio de Janeiro (2014); Instituto Inhotim, Minas Gerais (2013) en het Museu de Arte Moderna in Rio de Janeiro (2012). Hij nam deel aan de Biënnales van São Paulo (2010; 1987), Mercosul (2001), Havana (2000) en Cuenca (1996). In 2017 toonde Stephen Friedman Gallery zijn werk in Londen, voor de zomer van 2018 staat Fondation Cartier pour l'art contemporain (Parijs) op het programma.

Promenade 2
Dominique Gonzalez-Foerster

Met site-specifieke installaties en omgevingen die bezoekers onderdompelen in licht en geluid onderzoekt Dominique Gonzalez-Foerster (Straatsburg, 1965) hoe ruimtes het geheugen stimuleren en onze stemming en waarneming beïnvloeden. Na *Chambres*, haar serie minimaal ingerichte kamers uit de jaren 1990, heeft González-Foerster een reeks droominterieurs geproduceerd die verwijzen naar film, literatuur en architectuur. *Promenade 2*, hier gepresenteerd in een speciaal voor Marres ontwikkelde versie, nodigt ons uit om de buitenwereld te vergeten en het geluid van een tropische regenstorm te ervaren. De ruimte is leeg om de aandacht van bezoekers volledig op

Al jarenlang bestudeert Steegmann Mangrané (Barcelona, 1977) de Braziliaanse jungle, met werken die gericht zijn op het sterke contrast tussen de menselijke waarneming en de intense werkelijkheid die de jungle biedt. In Marres presenteert hij twee werken die gemaakt werden in het tropisch regenwoud in het zuidwesten van Brazilië: het Atlantisch Woud, een van de snelst verdwijnende ecosystemen ter wereld. De film *Spiral Forest* werd geschoten met een gyroscoop-achtig ophangstelsel waarin een object in stabiele positie 360 graden kan roteren. Het lichaam van de toeschouwer wordt in de eindeloze spiraal van *Spiral Forest* rondgedraaid, en in de stroom van het beeld in beweging geprojecteerd.

Bij het tweede werk, *Phantom*, gebruiken bezoekers een virtuele machine om een woud, in zwart-wit ingescand, te betreden en verkennen. Recent had de kunstenaar solotentoonstellingen in Múrias Centeno, Lissabon (2015), Esther Schipper, Berlijn (2015), Proyectos Monclova, Mexico-Stad (2014) en Mendes Wood, São Paulo (2013). Ook nam hij deel aan meerdere biënnales, waaronder die van Cuenca (2014), de Biënnale van Mercosul in Porto Alegre (2013) en de Biënnale van São Paulo (2012).

de geluidsomgeving te richten. Hun lichamen worden aangemoedigd zich hierin te laten opgaan en stimuleren door de visioenen, herinneringen en dromen die worden opgeroepen. Recent had DGF solotentoonstellingen in onder meer het Centre Pompidou, Parijs (2015-2016), Museum of Art, Architecture and Technology in Lissabon, Museo Reina Sofia in Madrid (2014) en Turbine Hall, Tate Modern, Londen (2008). Ze nam ook deel aan Skulptur Projekte Münster (2007) en Documenta XI, Kassel (2002). Haar meest recente films zijn *Otello 1887* (2015), *Vera and Mr Hyde* (2015) en *Lola Montez in Berlin* (2015).

Marres, Huis voor Hedendaagse Cultuur, ligt in het hart van de oude stad Maastricht. In Marres wordt met beeldend kunstenaars, muzikanten, vormgevers, koks en parfumeurs een nieuw vocabulaire voor de zintuigen ontwikkeld. Behalve een dynamisch programma met tentoonstellingen, presentaties en performances heeft Marres ook een prachtige tuin en een geweldig restaurant.

Marres
Huis voor Hedendaagse
Cultuur
Capucijnestraat 98
6211 RT Maastricht
+31(0) 43 327 02 07
info@marres.org
www.marres.org

Openingstijden:
Dinsdag – Zondag
11.00 – 17.00 uur

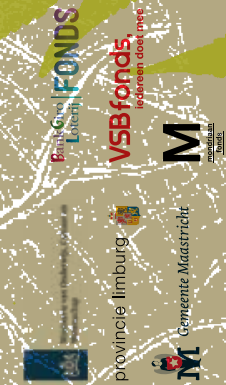
Colofon:

De tentoonstelling *Dreaming Awake* werd ontwikkeld door de Braziliaanse curator Luiza Mello en de directeur van Marres, Valentijn Byvanck, in samenwerking met de kunstenaars Dominique Gonzalez-Foerster, Daniel Steegmann Mangrané en Luiz Zerbini. Deze is onderdeel van een serie immersieve tentoonstellingen in Marres die op de zintuigen gericht zijn. Eerder projecten in deze serie waren *Lent van Veluwe: The Relativity of Matter* (2015) en *The Painted Bird* (2017).

Bij *Dreaming Awake* verschijnt een publicatie met dezelfde titel, geredigeerd door Luiza Mello, João Doria en Valentijn Byvanck, ontworpen door João Doria en uitgegeven door Automatica en Marres.

Marres ontvangt structurele ondersteuning van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, de provincie Limburg en de gemeente Maastricht.

Dreaming Awake wordt mogelijk gemaakt door financiële ondersteuning van het BankGiroLoterij Fonds, het VSBfonds en het Mondriaan fonds.

Beelden: Luiz Zerbini
Teksten: Eduardo Kohn, Luiza Mello, Valentijn Byvanck
Vertaling: Laura Schuster | Media Fictions
Coördinatie: Immy Willekens
Vormgeving: Ayumi Higuchi
Gedrukt door: Unicum

Met speciale dank aan:
Bill Bowen, Tynen Dekker, Looy Driesser, Eidotech, Martial Galfione, Milo Kusnie | 2K communicatie, Robin Lock, Irene Walraven, Niklas van Woerde